Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0043
(mr. A.W.H. Vink, voorzitter, mr. E.C. Ruinaard, J.F. Stoffijn, leden en mr. J.J. Guijt, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 9 juni 2020
Ingediend door	: De consument
Tegen	: N.V. Schadeverzekering Metaal en Technische bedrijfstakken, gevestigd te 's-Gravenhage, verder te noemen de verzekeraar
Datum uitspraak	: 20 januari 2021
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering gedeeltelijk toegewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit de verzekeringsovereenkomst, de Collectieve Arbeidsovereenkomst Aanvullend Invaliditeitspensioen Metaal en Techniek (hierna: CAO-AvIM) en wet- en regelgeving

Samenvatting

WIA-hiaat-excedentverzekering en WGA-hiaatverzekering. De verzekeraar heeft de consument vanaf 14 september 2015 een uitkering verstrekt. De consument stelt zich op het standpunt dat de verzekeraar de aan hem verstrekte uitkeringen onjuist heeft berekend en voert daartoe aan dat de verzekeraar een onjuist loonbegrip hanteert en daarbij ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de bijtelling van de leaseauto die de consument reed ten tijde van zijn dienstverband. Ook verwijt de consument de verzekeraar dat hij de cao-indexeringen op onjuiste wijze heeft toegepast en dat hij bij zijn berekeningen ten onrechte afwijkt van de jaaropgaven van het UWV. De commissie is van oordeel dat de verzekeraar met betrekking tot de WIA-hiaat-excedent-verzekering van een onjuist loonbegrip is uitgegaan en ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de bijtelling van de leaseauto. In zoverre is de klacht van de consument gegrond en dient de verzekeraar tot herberekening van die uitkering over te gaan. De overige klachtonderdelen zijn ongegrond.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de verzekeraar; 3) de repliek van de consument; 4) de dupliek van de verzekeraar; 5) de aanvullende reactie van de verzekeraar; en 6) de aanvullende reactie van de consument.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 8 december 2020 en zijn aldaar verschenen.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. De uitspraak is daardoor niet-bindend. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Waar gaat het over?

2.1 De consument is per 1 april 2007 bij zijn (voormalige) werkgever in dienst getreden. De werkgever heeft ten behoeve van zijn werknemers bij Verzekeraar een MT WIA-verzekering, bestaande uit een WIA-Bodemverzekering en een WGA-hiaatverzekering, en, vanaf 24 januari 2012, een WIA-excedentverzekering gesloten. De werkgever is bij deze verzekeringen de verzekeringnemer en de consument is de verzekerde en de uitkerings-gerechtigde.

2.2 Op de MT WIA-verzekering zijn de Polisvoorwaarden Collectieve WIA verzekeringen Metaal en Techniek (NVS 316) van toepassing. Deze verzekeringsvoorwaarden bestaan uit de Algemene voorwaarden bij WGA-hiaatverzekering en WIA-bodemverzekering, de Bijzondere voorwaarden WGA-hiaatverzekering en de Bijzondere voorwaarden WIA-bodemverzekering.
Op de WIA-excedentverzekering zijn de Bijzondere voorwaarden WIA-excedentverzekering (NVS 452) van toepassing. Deze verzekeringsvoorwaarden bestaan uit de Bijzondere voorwaarden WIA-hiaat-excedentverzekering en de Bijzondere voorwaarden WIA-bodem-excedentverzekering. De relevante delen van de voorwaarden zijn als bijlage bij deze uitspraak gevoegd.

2.3 De consument is per 21 januari 2013 arbeidsongeschikt geworden en heeft bij de verzekeraar een verzoek om uitkering gedaan. De consument ontvangt sinds 14 september 2015 van de verzekeraar een uitkering. De uitkering is voor een deel gebaseerd op de WIA-hiaat-excedentverzekering en voor een deel op de WGA-hiaatverzekering.

2.4 De verzekeraar heeft de consument bij brief van 5 december 2017 laten weten dat hij er tijdens een controle achter is gekomen dat hij de uitkering van de consument over 2017 verkeerd heeft berekend. De verzekeraar heeft de uitkering per 1 oktober 2017 aangepast. Vanaf die datum bedraagt de uitkering € 16,91 bruto per werkdag.

2.5 De gemachtigde van de consument heeft de verzekeraar bij brief van 16 februari 2018 geschreven dat er bij de consument twijfels zijn gerezen over de juistheid van de berekening. Nadat de gemachtigde van de consument diverse stukken bij de verzekeraar heeft opgevraagd, heeft hij bezwaar gemaakt tegen de door de verzekeraar berekende hoogte van de uitkering. De nadien gevolgde correspondentie tussen partijen heeft niet tot oplossing van dat geschil geleid.

2.6 De verzekeraar heeft de consument bij brief van 20 januari 2020 laten weten dat hij heeft geconstateerd dat er over de periode van 14 oktober 2018 tot en met 30 november 2019 in totaal € 2.788,86 te veel aan hem is uitgekeerd. Ook hier is de consument het niet mee eens.

De klacht en de vordering

2.7 De consument stelt zich op het standpunt dat de verzekeraar de uitkering van de consument onjuist heeft berekend en vordert van de verzekeraar vergoeding van de daardoor door hem geleden en nog te lijden schade. Deze schade heeft de consument begroot op € 33.910,43 tot en met 8 juni 2020, te vermeerderen met de wettelijke rente over dit bedrag vanaf 1 februari 2013. Daarnaast vordert de consument herberekening van de uitkering over de periode vanaf 14 oktober 2018 tot 30 november 2019.

2.8 De consument voert hiertoe aan dat de verzekeraar de uitkering van de consument onjuist heeft berekend:
(1) De verzekeraar past een onjuist loonbegrip toe. In artikel 1.7 van de Algemene Voorwaarden bij WGA-hiaatverzekering wordt gesproken over het salaris over de maand januari van het jaar waarop de werkgeversbijdrage betrekking heeft. Dat is het SV-loon en niet het pensioengevend loon.
(2) De verzekeraar heeft bij de vaststelling van het verzekerd jaarsalaris geen rekening gehouden met de bijtelling van de leaseauto die de consument reed ten tijde van zijn dienstverband. De leaseauto werd door de consument ook privé gebruikt en stond vermeld op de loonstroken van de consument. De lezing van de verzekeraar dat moet worden uitgegaan van het pensioengevend salaris en dat de bijtelling van de leaseauto daarbij niet wordt meegenomen strookt niet met artikel 1.7 van de Algemene voorwaarden bij WGA-hiaatverzekering, artikel 1 onder L van het financieringsreglement van de CAO-AvIM, artikel 13bis van de Wet op de Loonbelasting 1964 en ook niet met de Wet Uniformering Loonbegrip.
(3) De indexeringen in verband met de cao-verhogingen zijn niet goed toegepast door de verzekeraar, waardoor de uitkering als het ware één jaar achterloopt. In artikel 5.2 van de Bijzondere voorwaarden WIA-hiaat-excedentverzekering staat niet vermeld dat het jaarsalaris pas wordt verhoogd met de cao-verhoging op 1 januari van het nieuwe jaar.
(4)Tot slot heeft de verzekeraar bij de wijziging van de uitkering over de periode van 14 oktober 2018 tot en met 30 november 2019, zoals vermeld in de brief van 20 januari 2020, verkeerde informatie over de uitkering van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (hierna: UWV) gebruikt. Uit de door het UWV verstrekte jaaropgaven over 2018 en 2019 volgt dat de consument over 2018 € 38.394,- uitgekeerd heeft gekregen van het UWV en over 2019 € 39.339,-.

Het verweer van de verzekeraar

2.9 De verzekeraar heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument en zich op het standpunt gesteld dat hij de uitkering aan de consument op juiste wijze heeft berekend:
- (ad 1 en 2) De verzekeraar sluit bij de premievaststelling en berekening van de (grondslag van de) uitkering ten behoeve van arbeidsongeschiktheidsverzekeringen aan bij het loonbegrip dat de sector Metaal en Techniek hanteert voor het berekenen van de pensioenen ten behoeve van het Pensioenfonds Metaal en Techniek en voor het vaststellen van de bijdragen aan de Opleidings- en Ontwikkelingsfondsen. Dat is het pensioengevend salaris. In dit loonbegrip is vastgelegd dat de waarde van een leaseauto geen onderdeel uitmaakt van het salaris. Het loonbegrip staat gedefinieerd in de artikelen 1.7 en 1.8 van de Algemene voorwaarden bij WGA-hiaatverzekering en WIA-bodemverzekering. Op grond van artikel 18g sub 2 Wet op de Loonbelasting 1964 en artikel 10b sub 1 Uitvoeringsbesluit Loonbelasting 1965 mag het genot van een ter beschikking gestelde auto niet tot pensioengevend loon behoren.
- (ad 3) De uitkering voor de WIA-excedentverzekering is gebaseerd op het geïndexeerde salaris van € 4.221, inclusief cao-stijgingen waar de consument recht op heeft. De indexering is op juiste wijze toegepast.
- (ad 4) De berekening van het bij brief van 20 januari 2020 teruggevorderde bedrag is juist. De verzekeraar heeft voor die berekening de op dat moment bekende gegevens over de UWV-uitkering die hij via SUAG (Status Uitkering Arbeidsgeschiktheid) ontvangt gebruikt. Deze kunnen afwijken van de jaaropgaven omdat in lopende jaren tussentijdse aanpassingen hebben plaatsgevonden.

3. De beoordeling

3.1 In deze procedure is in geschil de vraag of de door de verzekeraar aan de consument verstrekte uitkeringen uit hoofde van de WIA-hiaat-excedentverzekering en de WGA-hiaatverzekering correct zijn berekend. De commissie zal deze vraag hierna beantwoorden en daarbij ingaan op de verschillende onderliggende vragen die partijen verdeeld houden, te weten (I) of het door de verzekeraar gehanteerde loonbegrip juist is en of daarbij rekening moet worden gehouden met de bijtelling van de leaseauto die de consument reed ten tijde van zijn dienstverband, (II) of de verzekeraar de cao-indexeringen op juiste wijze heeft toegepast en (III) of de verzekeraar bij de berekeningen is uitgegaan van de juiste gegevens omtrent de door het UWV aan de consument verstrekte uitkeringen.
In de bijlage bij deze uitspraak zijn de bepalingen in wet- en regelgeving en in de CAO-AvIM waarnaar in deze uitspraak wordt verwezen opgenomen.

Heeft de verzekeraar het juiste loonbegrip gehanteerd?

3.2 De consument vordert dat de door de werkgever voor hem gesloten verzekeringen correct worden nagekomen.

De hoogte van de uitkeringen van de consument wordt op grond van de verzekeringsvoorwaarden telkens gebaseerd op het jaarsalaris van de consument op de eerste ziektedag. Tussen partijen is in de kern in geschil hoe de hoogte van dat jaarsalaris moet worden vastgesteld, oftewel welk loonbegrip daarvoor moet worden gehanteerd. De verzekeraar hanteert als loonbegrip het pensioengevend salaris dat de sector Metaal en Techniek hanteert voor het berekenen van de pensioenen waarbij de waarde van een leaseauto niet wordt meegenomen. De consument stelt zich op het standpunt dat dit onjuist is en dat moet worden uitgegaan van het SV-loon waarbij de bijtelling van de leaseauto die de consument reed ten tijde van zijn dienstverband wél moet worden meegenomen.

3.3 Uitgangspunt bij de beoordeling van de vraag of de verzekeraar de hoogte van de uitkering van de consument correct heeft berekend is hetgeen tussen partijen is overeengekomen, oftewel dat wat in de toepasselijke verzekeringsvoorwaarden is opgenomen. Omdat de uitkering uit twee delen bestaat, waarop verschillende verzekeringsvoorwaarden van toepassing zijn, zullen die hierna apart worden besproken.

Het loonbegrip in de WGA-hiaatverzekering

3.4 Op grond van artikel 5.2 van de Bijzondere voorwaarden WGA-hiaatverzekering wordt de hoogte van de aanspraak op de WGA-hiaatuitkering gebaseerd op het 'Jaarsalaris-WIA' dat geldt op de eerste ziektedag waaruit de aanspraak op de WGA-hiaatuitkering ontstaat. Dit 'Jaarsalaris-WIA' wordt in artikel 1.8 van de Algemene voorwaarden bij WGA-hiaatverzekering en WIA-bodemverzekering gedefinieerd. Hieruit volgt - kort gezegd - dat voor dit begrip moet worden aangesloten bij het krachtens de Wet Financiering Sociale Verzekeringen vastgestelde begrip 'premieloon'.

3.5 Uit artikel 8 lid 2 van de Wet Financiering Sociale Verzekeringen volgt dat daaronder moet worden verstaan het belastbare loon in de zin van de Wet op de Loonbelasting 1964, met uitzondering van de eindheffingsbestanddelen, bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdelen d tot en met g van die wet.

3.6 Met 'belastbaar loon' wordt blijkens artikel 18g lid 2 van de Wet op de Loonbelasting 1964 gedoeld op het pensioengevend loon. Welke loonbestanddelen hieronder vallen is nader uitgewerkt in artikel 10b van het Uitvoeringsbesluit Loonbelasting 1965. Uit dat artikel volgt dat alle loonbestanddelen daarbij in aanmerking komen, met uitzondering van het genot van een ter beschikking gestelde auto.

3.7 De stelling van de consument dat uit artikel 13 bis sub 1 en 2 van de Wet op de Loonbelasting 1964 volgt dat de bijtelling van de leaseauto moet worden meegenomen als element van het jaarsalaris gaat niet op nu dit artikel ziet op een ander salaris dan het salaris waarnaar wordt verwezen in de Algemene voorwaarden bij WGA-hiaatverzekering en WIA-bodemverzekering, namelijk het premieloon als bedoeld in de Wet Financiering Sociale Verzekeringen.

3.8 Ook de stelling van de consument dat uit artikel 1 onder L van het financieringsreglement van de CAO-AvIM volgt dat de bijtelling van de leaseauto moet worden meegenomen als element van het jaarsalaris faalt nu in de Algemene voorwaarden bij WGA-hiaatverzekering en WIA-bodemverzekering een specifieke definitie van het begrip 'Jaarsalaris WIA' is opgenomen, waarin wordt verwezen naar de Wet Financiering Sociale Verzekeringen en ingevolge die wet en de verdere verwijzingen, zoals uiteengezet in 3.5 en 3.6, het genot van een ter beschikking gestelde auto niet als loonbestanddeel in aanmerking komt.

3.9 Voor zover de consument nog heeft aangevoerd dat uit de Wet Uniformering Loonbegrip volgt dat de leaseauto moet worden meegenomen als element van het jaarsalaris, merkt de commissie op dat deze wet niet van toepassing is op de WGA-hiaatverzekering van de consument omdat in de Algemene voorwaarden bij WGA-hiaatverzekering en WIA-bodemverzekering wordt verwezen naar de Wet Financiering Sociale Verzekeringen.

3.10 Dit betekent dat de verzekeraar zich met betrekking tot de WGA-hiaatverzekering terecht op het standpunt heeft gesteld dat moet worden uitgegaan van het pensioengevend salaris en dat de bijtelling van de leaseauto daarbij niet behoeft te worden meegenomen. In zoverre is de klacht ongegrond.

<u>Het loonbegrip in de WIA-hiaat-excedentverzekering</u>

3.11 Op grond van artikel 5.2 van de Bijzondere voorwaarden WIA-hiaat-excedentverzekering wordt de hoogte van de aanspraak op de WIA-hiaat-excedentuitkering gebaseerd op het 'Jaarsalaris' dat geldt op de eerste ziektedag waaruit de aanspraak op de uitkering ontstaat.

3.12 Wat onder het begrip 'Jaarsalaris' moet worden verstaan volgt uit artikel 1.3 van de Bijzondere voorwaarden WIA-hiaat-excedentverzekering. Hierin staat dat daaronder wordt verstaan het 'Jaarsalaris-WIA' en het 'Jaarsalaris-hiaat-excedent'. Deze twee begrippen worden evenwel niet nader uitgelegd of gedefinieerd in de op de WIA-hiaat-excedent-verzekering van toepassing zijnde voorwaarden. Anders dan bij WGA-hiaatverzekering ontbreekt een verwijzing naar algemene voorwaarden en de verzekeraar heeft dergelijke algemene voorwaarden ook niet overgelegd.

3.13 Als uitgangspunt geldt ook hier hetgeen tussen partijen is afgesproken en wat hierover in de verzekeringsvoorwaarden is bepaald. Omdat een nadere omschrijving of definitie van de begrippen 'Jaarsalaris-WIA' en 'Jaarsalaris-hiaat-excedent' ontbreekt en partijen daarover van mening verschillen, moet de betekenis van die begrippen door uitleg worden vastgesteld.

3.14 De vraag hoe in een schriftelijk contract de verhouding van partijen is geregeld en of dit contract een leemte laat die moet worden aangevuld, moet worden beantwoord aan de hand van de Haviltex-maatstaf. Daarbij komt het aan op de zin die partijen bij de totstandkoming van de overeenkomsten in de gegeven omstandigheden over en weer redelijkerwijs aan elkaars verklaringen en gedragingen mochten toekennen en op hetgeen zij te dien aanzien redelijkerwijs van elkaar mochten verwachten. Daarbij kan mede van belang zijn tot welke maatschappelijke kringen partijen behoren en welke rechtskennis van zodanige partijen kan worden verwacht. Zie Hoge Raad 13 maart 1981, NJ 1981, 635 (Haviltex). Bij de uitleg van een schriftelijk contract zijn telkens alle omstandigheden van het concrete geval van beslissende betekenis. Deze omstandigheden worden gewaardeerd naar wat de maatstaven van redelijkheid en billijkheid meebrengen. Zie Hoge Raad 25 november 2016, ECLI:NL:HR:2016:2687 (overweging 3.6). Omdat over verzekeringsvoorwaarden in de regel niet wordt onderhandeld en dat in dit dossier ook niet uit de stukken blijkt, is de uitleg van de begrippen 'Jaarsalaris', 'Jaarsalaris-WIA' en 'Jaarsalaris-hiaat-excedent' met name afhankelijk van objectieve factoren zoals de bewoordingen waarin de desbetreffende bepaling is gesteld, gelezen in het licht van de verzekeringsvoorwaarden als geheel en de aannemelijkheid van de rechtsgevolgen waartoe de onderscheiden, op zichzelf mogelijke tekstinterpretaties zouden leiden. Zie onder meer Hoge Raad 16 januari 2015, ECLI:NL:HR:2015:83 (overweging 3.6) en Hoge Raad 20 februari 2004, ECLI:NL:HR:2004:AO1427 (overweging 4.1 e.v.).

3.15 De commissie is met inachtneming van deze maatstaf van oordeel dat de consument redelijkerwijs heeft mogen begrijpen dat met 'Jaarsalaris' in artikel 5.2. van de Bijzondere voorwaarden WIA-hiaat-excedentverzekering, overeenkomstig het normaal spraakgebruik, bedoeld werd het jaarlijks door de consument ontvangen salaris, waarover hij loonbelasting verschuldigd was en zoals dat werd weergegeven in de aan hem door de werkgever verstrekte loonstroken. Daarbij is van belang dat het voor de hand ligt dat bij een verzekering als de onderhavige - die bedoeld is om dekking te bieden tegen inkomensverlies als gevolg van arbeidsongeschiktheid - de hoogte van de uitkering gebaseerd is op het voorafgaand aan de arbeidsongeschiktheid door de consument feitelijk genoten inkomen. De consument hoefde er tegen die achtergrond redelijkerwijs geen rekening mee te houden dat de verzekeraar met de begrippen 'Jaarsalaris-WIA' en 'Jaarsalaris-hiaat-excedent' een ander jaarsalaris bedoelde dan hij blijkens zijn loonstroken daadwerkelijk jaarlijks ontving. De volgens de verzekeraar bedoelde daarvan afwijkende betekenis wordt in de verzekeringsvoorwaarden immers nergens genoemd of toegelicht.

De verzekeraar had op zijn beurt redelijkerwijs moeten begrijpen dat de consument het begrip 'Jaarsalaris' zou interpreteren overeenkomstig de betekenis die daaraan in het normale spraakgebruik wordt toegekend, te weten het jaarlijks salaris waarover loonbelasting verschuldigd is, zoals dat staat op de van de werkgever ontvangen loonstroken. De verzekeraar mocht daarbij niet verwachten dat de consument over een zodanige kennis beschikte over de aard van soortgelijke op basis van cao-afspraken aangeboden verzekeringen, dat hij ook zonder nadere uitleg had moeten begrijpen dat de verzekeraar met de begrippen 'Jaarsalaris-WIA' en 'Jaarsalaris-hiaat-excedent' in dit geval een ander jaarsalaris bedoelde. Dit betekent dat de Bijzondere voorwaarden WIA-hiaat-excedentverzekering aldus moeten worden uitgelegd dat met 'Jaarsalaris' in artikel 5.2 is bedoeld het jaarlijks salaris van de consument, dat geldt op de eerste ziektedag waaruit de aanspraak op de uitkering ontstaat, zoals dat blijkt uit de door de consument van de werkgever ontvangen loonstroken en waarover hij loonbelasting verschuldigd was.

3.16 Omdat op de loonstrook van de consument de bijtelling voor de aan hem door de werkgever ter beschikking gestelde leaseauto telkens als onderdeel was opgenomen van het jaarlijks salaris van de consument waarover loonbelasting moest worden betaald, dient die bijtelling ook onderdeel te zijn van het 'Jaarsalaris' als bedoeld in artikel 5.2 van de Bijzondere voorwaarden WIA-hiaat-excedentverzekering, dat als grondslag geldt voor de vaststelling van de hoogte van dit deel van de aan de consument verstrekte uitkering. Dit betekent dat de verzekeraar met betrekking tot de WIA-hiaat-excedentverzekering tot herberekening van de uitkering dient over te gaan waarbij voor het loonbegrip moet worden uitgegaan van het loon waarover loonbelasting moet worden betaald en waarbij de bijtelling van de leaseauto wordt meegenomen. In zoverre is de klacht gegrond.

Heeft de verzekeraar de cao-indexeringen op juiste wijze toegepast?

3.17 De consument verwijt de verzekeraar dat hij de indexeringen in verband met de cao-verhogingen niet goed heeft toegepast. Hij stelt dat de verzekeraar de cao-indexering per 1 februari 2013 pas per 1 januari 2014 heeft toegepast, de cao-indexering per 1 oktober 2014 pas per 1 januari 2015 en de indexering van december 2015 pas per 1 januari 2016, waardoor de uitkering aan de consument als het ware één jaar achterloopt. De commissie overweegt hieromtrent als volgt.

3.18 Vast staat dat de consument vanaf 14 september 2015 recht heeft op een uitkering uit hoofde van de WIA-hiaat-excedentverzekering.

Op grond van artikel 5.2 van de Bijzondere voorwaarden WIA-hiaat-excedentverzekering wordt de hoogte van de aanspraak op de WIA-hiaat-excedentuitkering gebaseerd op het 'Jaarsalaris' dat geldt op de eerste ziektedag en wordt vervolgens dit 'Jaarsalaris' in de periode die ligt tussen 1 januari van het jaar waarin de eerste ziektedag is gelegen en de datum waarop aanspraak ontstaat op een uitkering krachtens de WIA, verhoogd met het percentage waarmee de salarissen krachtens de cao-afspraken in de Metaal en Techniek zijn verhoogd. De uitkering aan de consument is aldus berekend over het salaris dat hij op 14 september 2015 had. Het maakt voor die berekening, anders dan de consument meent, geen verschil of de daarvóór toegekende cao-verhogingen direct zijn toegepast of pas per 1 januari van het eerstvolgende jaar, zoals in dit geval met de cao-indexeringen van 1 februari 2013 en 1 oktober 2014 is gebeurd. De klacht is in zoverre ongegrond.

3.19 Voor de cao-verhogingen die zijn doorgevoerd na 14 september 2015 geldt dat over een in verband daarmee eventueel toe te kennen toeslag op de uitkeringen op grond van artikel 5.11 van de Bijzondere voorwaarden WIA-hiaat-excedentverzekering jaarlijks door de verzekeraar zelf wordt beslist. Dit betekent dat de cao-verhoging per 1 december 2015 niet automatisch geldt voor de hoogte van de uitkering van de consument, maar dat de verzekeraar die per 1 januari 2016 heeft mogen toekennen. Ook dit onderdeel van de klacht faalt dus.

Mochten de berekeningen van de verzekeraar afwijken van de jaaropgaven van het UWV?

3.20 Tot slot stelt de consument zich op het standpunt dat de verzekeraar bij de wijziging van de uitkering over de periode van 14 oktober 2018 tot en met 30 november 2019 onjuiste informatie over de door het UWV verstrekte uitkering heeft gebruikt. De consument baseert zich bij deze stelling op de jaaropgaven over 2018 en 2019 die hij van het UWV heeft verkregen en waaruit volgt dat hij over 2018 € 38.394,- uitgekeerd heeft gekregen en over 2019 € 39.339,- en dus niet, zoals de verzekeraar in zijn berekeningen heeft vermeld, € 38.626,32 respectievelijk € 39.627,72. De verzekeraar heeft hier tegen aangevoerd dat de door de consument ingestuurde jaaropgaven van het UWV pas zijn verstrekt nadat hij de berekening had gemaakt en dat hij voor de berekening gebruik heeft gemaakt van de op dat moment bekende gegevens van zoals die door het UWV werden verstrekt via het geautomatiseerd systeem Status Uitkering Arbeidsongeschiktheid (hierna: SUAG). De commissie overweegt hierover als volgt.

3.21 De door de consument overgelegde jaaropgaven van het UWV zien op een kalenderjaar, terwijl de verzekeraar een berekening heeft gemaakt over de periode van 15 oktober 2018 tot en met 30 november 2019. Hierin kunnen verschillen zitten die de door de consument gesignaleerde geringe afwijkingen ten opzichte van de door hem ontvangen jaaropgaven kunnen verklaren, zeker nu het UWV achteraf (met terugwerkende kracht) aanpassingen heeft doorgevoerd.

De verzekeraar dient voor zijn berekening van de hoogte van de uitkering gebruik te maken van de informatie die hij via SUAG ontvangt over aan verzekerden door het UWV verstrekte uitkeringen. De verzekeraar kan die informatie niet zelfstandig controleren en hij heeft dan ook geen andere keuze dan in beginsel van de juistheid daarvan uit te gaan, tenzij er concrete aanwijzingen bestaan dat de opgave van UWV in een specifiek geval (evident) onjuist is. In het licht van de hiervoor genoemde verklaring voor de geconstateerde geringe afwijkingen is daarvan in dit geval geen sprake. Ook dit klachtonderdeel slaagt dus niet.

Conclusie

3.22 Het voorgaande brengt mee dat de vordering van de consument deels wordt toegewezen, in die zin dat de verzekeraar de uitkering uit hoofde van de WIA-hiaat-excedentverzekering dient te herberekenen waarbij voor het loonbegrip moet worden uitgegaan van het loon waarover loonbelasting moet worden betaald waarbij de bijtelling van de leaseauto onderdeel uitmaakt van het loonbegrip, zoals hiervoor onder 3.15 en 3.16 overwogen. De commissie zal bepalen dat de verzekeraar nog aan de consument vergoedt wat hem op basis van deze herberekening toekomt, vermeerderd met wettelijke rente. Alle overige stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden.

4. De beslissing

De commissie beslist bij wijze van niet-bindend advies dat de verzekeraar binnen vier weken na de dag waarop deze beslissing aan partijen is verstuurd, de aan de consument gedane uitkeringen uit hoofde van de WIA-hiaat-excedentverzekering zal herberekenen op basis van hetgeen onder 3.15 en 3.16 is overwogen, en aan de consument vergoedt wat hem op grond van deze herberekening nog toekomt, vermeerderd met de vanaf de datum van het verschuldigd worden van de uitkeringen tot aan de betaling vervallen wettelijke rente. Het meer of anders gevorderde wordt afgewezen.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage: Relevante bepalingen uit de verzekeringsovereenkomst, de CAO-AvIM en wet- en regelgeving

Polisvoorwaarden collectieve WIA verzekeringen Metaal en Techniek (NVS 316)

Algemene voorwaarden bij WGA-hiaatverzekering en WIA-bodemverzekering

"(…)

1.7 Jaarsalaris van de Werknemer:

a. bij salarisbetaling per maand: 12,96 maal het voor de betrokken Werknemer vastgestelde salaris over de maand januari van het jaar waarop de werkgeversbijdrage betrekking heeft, dan wel over de eerste maand waarin de dienstbetrekking dat jaar aanvangt;
b. bij salarisbetaling per vierweken periode: 14,09 maal het voor de betrokken Werknemer vastgestelde salaris over de tweede vierweken periode van het jaar waarop de werkgeversbijdrage betrekking heeft, waarbij het percentage waarmee de salarissen na 1 januari van dat jaar zijn verhoogd krachtens CAO afspraken in de Metaal en Techniek, buiten beschouwing blijft, dan wel over de tweede vierweken periode te rekenen vanaf het moment waarop de dienstbetrekking dat jaar aanvangt.

Indien het inkomen mede is gebaseerd op provisie, wordt bij de bepaling van het jaarsalaris bovendien meegerekend de op jaarbasis herleide provisie welke in het voorafgaande kalenderjaar bij dezelfde werkgever is verdiend, onafhankelijk van de datum van uitbetaling van deze provisie. Bovendien worden, voor zover van toepassing, bij de bepaling van het jaarsalaris mede in aanmerking genomen de navolgende elementen: loon in natura voorzover gekwantificeerd aangegeven in de loonstaten van de werkgever, toeslagen op grond van een overheidsbesluit, verdiensten op grond van een, in de onderneming geldend, beloningssysteem (tarief, meriterating en dergelijke) en ploegentoeslag, alsmede een, naar de periode waarover het loon werd genoten, evenredig gedeelte van elke met de werkgever schriftelijk overeengekomen vaste jaarlijkse uitkering onder welke benaming ook, zoals dertiende maand, vaste eindejaarsuitkering, gegarandeerde tantième e.d. Vergoedingen terzake van overwerk, reisuren, onkosten, alsmede gratificaties, winstdelingsregelingen en soortgelijke emolumenten blijven buiten beschouwing,

terwijl de vakantiebijslag in de factoren 12,96 en 14,09 geacht wordt te zijn verwerkt.
Tot het jaarsalaris behoort niet de inkomensafhankelijke premie Zorgverzekeringswet.

1.8 Jaarsalaris-WIA:
Het Jaarsalaris van de Werknemer die voor een uitkering verzekerd is bij de Verzekeraar en voor wie zijn werkgever Premie aan de Verzekeraar heeft afgedragen, tot het per 1 januari van het betreffende jaar bij of krachtens de Wet Financiering Sociale Verzekeringen vastgesteld maximum bedrag aan premieloon.
Niet tot het Jaarsalaris-WIA behoort de (gedeeltelijke) uitkering die de Werknemer ingevolge de WIA ontvangt.
Wel tot het Jaarsalaris-WIA behoort de (gedeeltelijke) uitkering die de Werknemer ingevolge de WIA via zijn werkgever ontvangt van de UWV of van Verzekeraars

(…).”

Bijzondere voorwaarden WGA-hiaatverzekering

“(…)

Artikel 5. Vaststelling van de uitkering

(…)

5.2 De hoogte van de aanspraak op de WGA-hiaatuitkering wordt gebaseerd op het Jaarsalaris-WIA dat geldt op de Eerste ziektedag waaruit de aanspraak op de WGA-hiaatuitkering ontstaat.
Vervolgens wordt dit Jaarsalaris-WIA in de periode die ligt tussen 1 januari van het jaar waarin die Eerste ziektedag is gelegen of de latere datum van indiensttreding, en de datum waarop aanspraak ontstaat op een uitkering krachtens de WIA, verhoogd met het percentage waarmee blijkens de opgave van de Stichting Vakraad Metaal en Techniek de salarissen krachtens CAO afspraken in de Metaal en Techniek zijn verhoogd.

(…).”

Bijzondere voorwaarden WIA-excedentverzekering (NVS 452)

Bijzondere voorwaarden WIA-hiaat-excedentverzekering

"(…)

Artikel 1.2 Jaarsalaris-hiaat-excedent

Het Jaarsalaris van de Werknemer die voor een uitkering verzekerd is bij de Verzekeraar en voor wie zijn Werkgever Premie aan de Verzekeraar heeft afgedragen voor het deel boven het per 1 januari van het betreffende jaar bij of krachtens de Wfsv vastgesteld maximum bedrag aan premieloon tot het Maximum Jaarsalaris-hiaat-excedent.

Artikel 1.3 Jaarsalaris

Het Jaarsalaris-WIA en het Jaarsalaris-hiaat-excedent.

(…)

Artikel 5. Vaststelling van de uitkering

(…)

5.2 De hoogte van de aanspraak op de WIA-hiaat-excedentuitkering wordt gebaseerd op het Jaarsalaris dat geldt op de Eerste ziektedag waaruit de aanspraak op de WIA-hiaat-excedentuitkering ontstaat.
Vervolgens wordt dit Jaarsalaris in de periode die ligt tussen 1 januari van het jaar waarin die Eerste ziektedag is gelegen of de latere datum van indiensttreding, en de datum waarop aanspraak ontstaat op een uitkering krachtens de WIA, verhoogd met het percentage waarmee blijkens de opgave van de Stichting Vakraad Metaal en Techniek de salarissen krachtens CAO afspraken in de Metaal en Techniek zijn verhoogd.

(…)

5.11 Op de WIA-hiaat-excedentuitkering wordt jaarlijks toeslag verleend van maximaal de loonontwikkeling in de bedrijfstak Metaal en Techniek. Ten aanzien van de voorwaardelijke toeslagverlening beslist de Verzekeraar evenwel jaarlijks in hoeverre uitkeringen worden aangepast. De jaarlijkse toeslagverlening is echter nooit lager dan het deel van de toeslag dat onvoorwaardelijk is.

Het onvoorwaardelijke deel betreft loonontwikkelingen in de bedrijfstak Metaal en Techniek tot en met 2% per jaar.

(…)."

Wet- en regelgeving

Wet financiering sociale verzekeringen

"(…)
Artikel 8 Premie-inkomen

1. Voor de heffing van de premie voor de volksverzekeringen bij wege van aanslag wordt onder premie-inkomen verstaan het belastbare inkomen uit werk en woning, bepaald volgens de regels van hoofdstuk 3 van de Wet inkomstenbelasting 2001. De toerekening van de gemeenschappelijke inkomensbestanddelen van de premieplichtige en zijn partner geschiedt overeenkomstig artikel 2.17 van de Wet inkomstenbelasting 2001. In het geval de premieplichtige en zijn partner beiden belastingplichtig zijn, geldt de gemaakte keuze, bedoeld in artikel 2.17, tweede lid, van die wet, zowel voor de heffing van de inkomstenbelasting als voor de heffing van de premie voor de volksverzekeringen.
2. Voor de heffing van de premie voor de volksverzekeringen bij wijze van inhouding wordt onder premie-inkomen verstaan het belastbare loon in de zin van de Wet op de loonbelasting 1964 met uitzondering van de eindheffingsbestanddelen, bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdelen d tot en met g, van die wet.
3. Het premie-inkomen wordt tot geen hoger bedrag in aanmerking genomen dan het als tweede vermelde bedrag in kolom II van de tarieftabel in artikel 2.10 van de Wet inkomstenbelasting 2001. In afwijking van de eerste volzin wordt het premie-inkomen van een premieplichtige die is geboren vóór 1 januari 1946 tot geen hoger bedrag in aanmerking genomen dan het als tweede vermelde bedrag in kolom II van de tarieftabel in artikel 2.10a van de Wet inkomstenbelasting 2001.

(…)."

Wet op de Loonbelasting 1964

"(…)
Artikel 13bis
1. Indien ook voor privédoeleinden een auto ter beschikking is gesteld, wordt het voordeel op kalenderjaarbasis gesteld op ten minste:
a. 22% van de waarde van de auto indien de auto niet meer dan 15 jaar geleden voor het eerst in gebruik is genomen;
b. 35% van de waarde van de auto indien de auto meer dan 15 jaar geleden voor het eerst in gebruik is genomen.
De auto wordt in ieder geval geacht ook voor privédoeleinden ter beschikking te zijn gesteld tenzij blijkt dat de auto op kalenderjaarbasis voor niet meer dan 500 kilometer voor privédoeleinden wordt gebruikt.
2. Het voordeel, bedoeld in het eerste lid, eerste volzin, wordt op kalenderjaarbasis verlaagd met 14% van de waarde van de auto indien uit het kentekenregister blijkt dat de CO_2-uitstoot 0 gram per kilometer is, met dien verstande dat het bedrag van de verlaging ten hoogste € 6.300 bedraagt indien de auto niet wordt aangedreven door een motor die kan worden gevoed met waterstof.
(…)

Artikel 18g

(…)

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot het pensioengevend loon, bedoeld in de artikelen 18a, 18b, 18c, 18d en 18e, ter zake van:

a. de loonbestanddelen die daarin worden opgenomen;

b. de loonbestanddelen waarover de opbouw van het pensioen volgens een ander stelsel dan het eindloonstelsel dient plaats te vinden;

c. de bepaling van het gemiddelde pensioengevend loon;

d. de situatie waarin de werknemer aan het eind van zijn loopbaan terugtreedt naar een lager gekwalificeerde functie met een lager loon dan in zijn daaraan voorafgaande functie;

e. de situatie waarin het loon wordt verlaagd in verband met ziekte of arbeidsongeschiktheid van de werknemer.

(…).”

Uitvoeringsbesluit Loonbelasting 1965

“(…)

Artikel 10b

*1. Als loon**bestanddelen, als bedoeld in artikel 18g, tweede lid onderdeel a van de wet komen in aanmerking alle loonbestanddelen, met uitzondering van het genot van een ter beschikking gestelde auto. Voorzover over loonbestanddelen pensioen wordt opgebouwd volgens een eindloonstelsel komen loonstijgingen in de periode die aanvangt vijf jaar direct voorafgaande aan de in de pensioenregeling vastgestelde ingangsdatum in aanmerking tot ten hoogste 2 percent boven de gemiddelde loonindex voor de CAO-lonen per maand, inclusief bijzondere beloningen, zoals berekend door het Centraal Bureau voor de Statistiek, met dien verstande dat in elk geval in aanmerking komen loonstijgingen als gevolg van gangbare functiewijzigingen of gangbare leeftijdsperiodieken.*

(…).”

CAO Aanvullend Invaliditeitspensioen Metaal en Techniek

"(…)

FINANCIERINGSREGLEMENT

DEFINITIES

Artikel 1

In dit reglement wordt verstaan onder:

(…)

L. Jaarsalaris van de Werknemer:

a. bij salarisbetaling per maand 12,96 maal het voor de betrokken Werknemer vastgestelde salaris over de maand januari van het jaar waarop de Werkgeversbijdrage betrekking heeft, dan wel over de eerste maand waarin de dienstbetrekking dat jaar aanvangt;
b. bij salarisbetaling per vierweken periode 14,09 maal het voor de betrokken Werknemer vastgestelde salaris over de tweede vierweken periode van het jaar waarop de Werkgeversbijdrage betrekking heeft, waarbij het percentage waarmee de salarissen na 1 januari van dat jaar zijn verhoogd krachtens CAO afspraken in de Metaal en Techniek, buiten beschouwing blijft, dan wel over de tweede vierweken periode te rekenen vanaf het moment waarop de dienstbetrekking dat jaar aanvangt.

Indien het inkomen mede is gebaseerd op provisie, wordt bij de bepaling van het jaarsalaris bovendien meegerekend de op jaarbasis herleide provisie welke in het voorafgaande kalenderjaar bij dezelfde Werkgever is verdiend, onafhankelijk van de datum van uitbetaling van deze provisie. Bovendien worden, voor zover van toepassing, bij de bepaling van het Jaarsalaris mede in aanmerking genomen de navolgende elementen: loon in natura voorzover gekwantificeerd aangegeven in de loonstaten van de Werkgever, toeslagen op grond van een overheidsbesluit, verdiensten op grond van een, in de onderneming geldend, beloningssysteem (tarief, meriterating e.d.) en ploegentoeslag, alsmede een, naar de periode waarover het loon werd genoten, evenredig gedeelte van elke met de Werkgever schriftelijk overeengekomen vaste jaarlijkse uitkering onder welke benaming ook, zoals dertiende maand, vaste eindejaarsuitkering, gegarandeerde tantième e.d. Vergoedingen terzake van overwerk, reisuren, onkosten, alsmede gratificaties, winstdelingsregelingen en soortgelijke emolumenten blijven buiten beschouwing, terwijl de vakantiebijslag in de factoren 12,96 en 14,09 geacht wordt te zijn verwerkt.
Tot het jaarsalaris behoort niet de inkomensafhankelijke premie zorgverzekeringswet.

(…)."